

Afgiftekantoor
1700 Dilbeek 1

Driemaandelijke
nieuwsbrief van de
werkgroep
STRAATKINDEREN
VAN ALAGOINHAS

2e trimester 1997
1e jaargang nr. 1

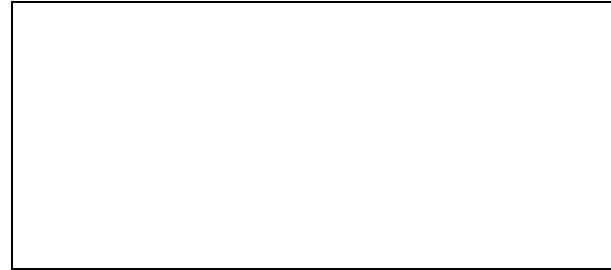
V.U. Piet Paul
Zonnekouter 16
1700 DILBEEK

Pastoral do Menor

Nieuwsbrief

Belgie-Belgique
P.B.
1700 DILBEEK 1

Beste Lezer,

De titel van dit krantje zal je misschien wel even de wenkbrauwen laten fronsen. "Pastoral do Menor" of in het Nederlands "Pastoraal van de minderjarige", brengt je nieuws en informatie over het werk voor en met de straatkinderen in de Braziliaanse stad Alagoinhas.

Hiermee willen de Vlaamse missionaris Freddy GOVEN en zijn medewerkers alle sympathisanten op de hoogte houden van het reilen en zeilen van hun kinderopvangproject.

Dit is tevens hun manier om hun erkentelijkheid en dankbaarheid uit te drukken voor de steun en sympathie die hun werk leefbaar houdt.

Voor de praktische realisatie van dit initiatief werden enkele vrienden van Freddy aangesproken. Als werkgroep "Straatkinderen van Alagoinhas" hopen zij deze nieuwsbrief vier maal per jaar te kunnen uitgeven.

In dit eerste nummer wordt naast de persoon van "Padre" Freddy Goven ook het kinderopvangproject nader belicht. Naast de geschiedenis van het ontstaan bekijken we samen de huidige stand van zaken, en wagen we een blik in de toekomst. Tenslotte brengen we U een groet van Freddy vanuit Alagoinhas.

Alvast hartelijk dank voor je steun en sympathie !

De redactie.

HOE HET GROEIDE.

In juni 1974 vertrok Freddy Goven als jonge priester naar Brazilië. Zijn eerste werkterrein was de stad Catu (30km. van Alagoinhas) in de noordoostelijke staat Bahia, op 100km. van de hoofdstad Salvador.

In 1976, verhuisd naar Alagoinhas, startte hij als jeugdpastor de "Pastoral du Juventude" (jeugdpastoraal).

Naast het diocesaan werk in het kader van de jeugdpastoraal werden hem in 1980 de zorg over drie wijken van de kathedraalparochie toevertrouwd.

Geconfronteerd met de armoede, de uitbuiting en de miserie, moest hij ook nog de ellendige toestand van de straatkinderen ervaren.

Hij trachtte vanaf 1985 in eerste instantie de meest ongelukkigste dak- en thuisloze straatkinderen op te vangen in een paar lokalen onder de tribunes van het plaatselijk voetbalstadion. Er werden enkele kruiwagens gekocht waarmee de jongens boodschappen deden op de marktdagen en er werd een installatie aangeschaft voor het fabriceren van ijslolly's die de kinderen dan op straat verkochten.

Maar het echte opvangproject startte pas in '88 toen Freddy van een plaatselijke grondeigenaar de helft van een stuk braakliggend terrein van ongeveer 12 ha. ter beschikking kreeg. Hier zou de "SITIO" komen. Samen met een ploeg jonge vrijwilligers en de hulp van de kinderen zelf, werd er maandenlang gewerkt en gezwoegd om, na het boren van een eerste waterput, het terrein te beplanten en te bevoeien. Een citrusboomgaard en een moestuin werden aangelegd, en één na één rezen de eerste gebouwen uit de grond.

Naast het eigenlijke opvangcentrum waar dagelijks 150 kinderen voeding en opvoeding kregen, verrezen spoedig de school- en vormingslokalen

Vandaag de dag worden deze beide vleugels omringd door een nieuw complex met moderne sanitaire- en keukenvoorzieningen, naast een polyvalente vergaderzaal en refter, terwijl aan de overkant de zes lokalen van de nieuwe vakschool afgewerkt zijn.

Naast de woningen voor het administratief personeel werden inmiddels ook vier eengezinswoningen voltooid, waarin telkens een achttal jongeren een thuis vinden onder de hoede van één of twee pleegouders.

HET IS ER VANDAAG WEL ERG VERANDERD.

Nu is de "SITIO" uitgegroeid tot een volwaardig opvangcentrum waar de straatkinderen gevoed, opgevoed en opgeleid worden tot volwaardige mensen met normale kansen op een redelijk bestaan.

Bij de "SITIO" hield echter de taak van Freddy niet op. In 8 kinderkribben, verspreid over een gebied met een straal van ongeveer 25 km. worden ongeveer. 600 peuters dagelijks door bevoegde leerkrachten verzorgd, gevoed en opgevoed. Deze kribben werden op 1 januari jl. overgedragen aan "Promoção Humana du Diocese de Alagoinhas". Zoals op de Sitio worden hier alleen kinderen met moeders, waarvan het gezinsinkomen het wettelijk minimumloon van 100 Real (ongeveer. 3.200 Fr.) niet overschrijdt, aanvaard en opgenomen. Als tegenprestatie voor de kosteloze voeding en opvang dienen deze moeders twee dagen per maand een handje te komen toesteken.

Ook in de stad Alagoinhas zelf heeft de "Pastoral do Menor" niet stilgezeten. Hier werd vooral aan de vrouwen gedacht, die samen met de kinderen meestal de grootste slachtoffers zijn van de heersende armoede. Midden in één van de volkswijken vinden de vrouwen in een nieuwgebouwd complex aangepaste wasgelegenheden en sanitaire voorzieningen, kind- en gezinsraadplegingen, snit- en naadcursussen, alfabetiseringscursussen en zelfhulpgroepen voor allerlei problemen. Dit alles gegroepeerd rond een coöperatieve kleinhandel. Zo wordt vooral aan de sociale promotie van de vrouw in de Bahiaanse maatschappij gewerkt.

WAT ZAL DE TOEKOMST BRENGEN ?

Van de oorspronkelijke onverschilligheid, of zelfs tegenkating, evolueerde de houding van de plaatselijke burgerij over

welwillende sympathie, tot actieve medewerking en steun. Zo konden reeds enkele tientallen schoolverlaters van de "SITIO" inmiddels in plaatselijke bedrijven als leerjongen geplaatst worden.

Zonder daadwerkelijke hulp van de plaatselijke autoriteiten is er geen blijvende verbetering mogelijk. Gelukkig is hierin een gunstige kentering merkbaar. Zo zijn de relaties met de vrouwelijke zwarte kinderrechtster zodanig, dat alle problemen met straatkinderen automatisch met de raad van bestuur van de "SITIO" besproken worden.

Van zijn kant kreeg Freddy ook waardering van hogerhand en werd hij tot voorzitter op gemeentelijk vlak en ondervoorzitter van de jeugdraad van de staat Bahia aangesteld. Tevens

werd hij benoemd tot 2e secretaris van de Braziliaanse UNICEF afdeling.

Dit alles maakt de vooruitzichten op blijvend welslagen van het project steviger dan ooit.

Aangezien de basisschool van de "SITIO" ondertussen officieel werd erkend, worden ook een aantal leerkrachten nu door de gemeente en door de staat betaald.

De sinaasappelboomgaard draagt reeds volop vruchten en de moestuin, destijds door vader Simon Goven aangelegd, werd aanzienlijk uitgebreid, zodat de opbrengst een niet te verwaarlozen bijdrage tot de eigen bevoorrading oplevert.

Het domein van de "SITIO" werd vorig jaar met 6 ha. uitgebreid, zodat de totale oppervlakte nu meer dan 12 ha. beslaat. Voor de kostgangers van de SITIO lijkt de kwaadaardige kringloop eindelijk definitief doorbroken. Ook voor de armste onder de armen is nu een toekomst weggelegd dank zij PASTORAL DO MENOR.

EEN GROET VAN FREDDY GOVEN VANUIT ALAGOINHAS.

Pastoral do Menor de Alagoinhas

BR 101, Km 101 - Caixa Postal 48
48.100-000 - Alagoinhas - Bahia
Fone (075) 422-1948
FAX (075) 422-2362
C.G.C. 16.130.585/0001-02
Insc. Estadual 37,186 366 NO

The map shows the state of Alagoas in Brazil, with Alagoinhas highlighted. Surrounding states like Pernambuco, Bahia, and Sergipe are also labeled. Major cities like Recife, Maceio, and Salvador are marked.

Alagoinhas, 8 april 1997.

Aan alle mensen
van goede wil
in België en omliggende.

Beste Vrienden, gekende en ongekende,

Alle Vrede en Goeds!!

De recente dramatische en onmenselijke gebeurtenissen in België hebben iedereen zeker en vast de ogen geopend. Plots werd het weer duidelijk dat kinderen heel kwetsbaar zijn en dat ze zich heel moeilijk kunnen verdedigen. Kinderen zijn helaas te gemakkelijk de slachtoffers van allerlei misbruiken en gewelddadigheden. Wie neemt de kinderen in bescherming? In België, in Europa, in Afrika, in Azië, in Zuid-Amerika, in Brazilië.

En toch... met weinig kunnen we hen beschermen! Men hoeft alleen maar mensen en instellingen, die voor deze kleinen opkomen, wat ruggensteun en hulp te bezorgen. Een klein beetje geld (maar dan niet de overschot) kan wonderen verrichten. Kinderen daadwerkelijk en financieel vooruit helpen is een van de mooiste en meest menselijke gebaren.

In Brazilië leven er op dit ogenblik ongeveer 8 miljoen kinderen en tieners op de straat. Het zijn totaal verwaarloosden en verlatenen. Kouder wordt het ons nog om het hart als we horen dat dit getal uitgroeit tot ongeveer 40 miljoen die iedere dag op de straat komen van 's morgens vroeg tot 's avonds laat om wat bij mekaar te krijgen met klusjes, bedelen of zelfs (uit noodzaak) kleine diefstallen om zo mee in te staan voor het onderhoud van hun thuis, waar het gemiddelde inkomen, voor heel de familie, dikwijls niet eens meer bedraagt dan slechts 5.000 fr. Vele van deze gezinnen hebben geen vader. Alles rust op de verantwoordelijkheid van de moeder.

En of dit nog niet voldoende is om het geluk van deze kinderen en tieners, iedere dag opnieuw, weg te maaien, sterven er dan nog iedere dag meer dan tien, vermoord door huurdoders, of honderden omwille van honger en ziekte, zaken die toch zo gemakkelijk zouden kunnen voorkomen worden. Ja, kinderen hebben het in Brazilië enorm moeilijk om volwassen te worden.

Daarom zijn er hier in Alagoinhas (binnenland van de staat Bahia, in het noordoosten van Brazilië) op het eind van 1985 enkele mensen met de "Pastoral do Menor de Alagoinhas" begonnen. In het begin werkten we alleen met straatkinderen, maar steeds meer kinderen en tieners die het eminente gevaar lopen slachtoffer te worden van de marginalisering krijgen nu ook onze hulp en bijstand.

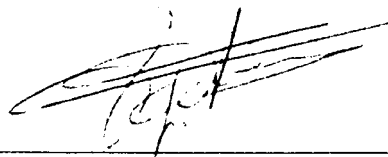
Op dit ogenblik staan we ten dienste van ongeveer 300 kinderen. Ze hebben het hier goed. Zij krijgen terug uitzicht op hun toekomst. Ze mogen terug kind zijn en later volwassen burgers tussen hun volk. Op dit ogenblik bieden we hen volgende hulpverlening aan: een sociaal- en een opvangcentrum met schoolonderricht tot het 4e studiejaar, bezigheidstherapie voor de kleinsten, en vanaf hun dertien jaar, een serieuze vakopleiding. Iedere dag ontvangen ze drie maaltijden, de nodige ontspanning en voor wie het nodig heeft, ook de nodige gezondheidszorgen (zelfs heelkundige ingrepen) en kleding. Voor de totaal verlatenen hebben we "Casas - Lares" (opvanghuisjes met acht kinderen en een sociale moeder). Het is dus een heel concreet werk dat hen op weg zet naar een leefbare en menswaardige toekomst.

Spijtig genoeg kunnen we nog niet voldoende op de plaatselijke overheid rekenen en zo zijn we dan toch nog altijd aangewezen op de hulp van buitenshuis en dan nog vooral van de vele vrienden. Wel ja, het werk is dermate uitgebreid en aan financiële hulp toe dat wij alleen maar dankbaar kunnen zijn ten overstaan van jullie allen, liefde- en begripvolle mensen, die ons nu willen en zullen helpen. Om dit mogelijk te maken is er nu door vrienden een steungroep gevormd. Langs hen zul je zeker en vast regelmatig nieuws van ons vernemen en alzo kunnen meeleven met wat er hier allemaal gebeurt. Uw financiële hulp zal, zeker en vast, heel goed gebruikt en verantwoord worden.

Om het een beetje klaar, duidelijk en concreet te maken, kunnen we jullie zeggen dat elk kind ons ongeveer gemiddeld 15.000 fr. per jaar kost, wat dus betekent 1.250 fr. per maand of iets meer dan 40 fr. per dag. Mogen we op u rekenen? Doe mee... Help onze kinderen en tieners.

En zo beëindig ik dan het eerste artikeltje van het eerste nummer. Hartelijke dank om de kans die je aan onze kleinen geeft. Dank zij uw hulp is er nog hoop voor deze kleine profeten.

Een broederlijke groet van alle kinderen, tieners,
medewerkers en van,

Priester Freddy Goven - Alagoinhas.
Bahia - Brazilië.

Een financieel duwtje in de rug voor het kinderopvangproject van Alagoinhas is altijd meer dan welkom. Indien het jaarlijks totaal van je giften minstens 1.000 Fr. bedraagt, ontvang je automatisch een eindejaarsattest. Als je wat te vieren hebt, kan je in plaats van een geschenk of bloemen, je gasten een bijdrage voor het "Pastoral do Menor" project vragen. Alle bijdragen en blijvende opdrachten kunnen gestort of overgeschreven worden op rekening nr. 000-0173311-69 van PROMA, Vorstlaan 199, 1160 Brussel met de duidelijke mededeling: Project Fr. Goven/Brazilië nr. 87/0601

ADRESCORRECTIE

EVEN VOORSTELLEN

"Padre" Freddy GOVEN, bezieler van het kinderopvangproject

"Pastoral do Menor" in Alagoinhas.

Thuishaven: Herdebeekstraat 35, 1701 Itterbeek.

16-12-45: geboren te Olen.

'51 tot '57: Parochiale school, Dekenijstraat, Ukkel.

'57 tot '65: Sint-Jan-Berchmanscollege, Brussel.

'65 tot '70: College voor Latijns Amerika, Leuven.

'70 tot '71: Stage als diaken te Itterbeek.

5-6-71: Priesterwijding - van dan af onderpastoor St. Martinusparochie, O.L.V.-Basiliek, Halle

10-6-74: Vertrek naar Brazilië - aanstelling als parochieherder in Alagoinhas.

1985: Start opvang straatkinderen onder tribune voetbalstadion Alagoinhas.

sept.'88: Opbouw van de "SITIO" - opvangcentrum verlaten kinderen

(os menores abandonados), van dan af uitbreiding met gemeenschapsrefter, basisschool, woningen personeel, keuken, infirmerie, polyvalente vergaderzaal, 6 klasgebouwen beroepsschool en woningen voor pleegkinderen, nu domein 12 ha.

1993: Overname 8 kinderkribben.

1995-1996: Bouw en inhuldiging Sociaal Centrum- Alagoinhas.

Werkgroep Missio Itterbeek
 19^e Project BRAZILIE
LUDIEKE TOCHT
 voor
 Wandelaars & Fietzers
 ten voordele van
Lieve BUYST & Freddy GOVEN

Zondag 25 mei '97
 Vertrek om 14u30
 Parochielokalen, Plankenstraat 23
 Sint-Anna-Pede - Itterbeek

Mochten de gegevens op het etiket van deze nieuwsbrief fout of onvolledig zijn, dan hadden we dit graag van U vernomen.

U kan onderstaand strookje invullen en terugsturen naar:
 Lea Goven, Herdebeekstraat 66,
 1701 Itterbeek

(*) De Heer/Mevrouw/De Heer en Mevrouw/Familie/Andere:

Naam :

Straat:

Postnummer: Gemeente: